

ביירור בדרך אפשרי

וממשיק במאמר: "ולקמן זה הנה נודע דירידת הגשמה"³⁹
 בוגוף היא ירידת גדולה ועצומה במאוד מואד כי הנשמה יודה
 במקום גבוה מאד למקומות נמוך מאד [כ"ו], וירידה זו היא צורך
 עליה וכ"ו ולכן היאגדאית, אף שוזהי אכן ירידת גדולה ועצומה".⁴⁰
 ונתקbaar לעיל⁴¹ במאמר דיבור
 מהחיל "ברוך הגומל" של שנה זו,⁴²
 תשכ"ז, **קיישור הענינים בזיה**
 ביאור הקשר והשיכות של ברכת
 הגומל של הארכעה שצרכים להודו
 עם עניין ירידת הנשמה למטה (ונקדות
 הדברים היא שכש שיריות הנשמה
 היא ירידת גדולה ועצומה, אבל בסופו
 של דבר מביאה לעלייה גדולה, כך
 הסכנות שבהם האדם נמצא, ואחריך
 יצא מהם וمبرך הגומל מביאות אותו
 לעלייה גדולה, והוא עובdot
 הניטיונית). דהנמה, **כללות הענין**
דארבעה צריכין להודאות⁵
 הוא באופן שתחלה לפני שוכן
 להצלחה או רפואה קי' במעמד
 ומצב של סכנה, ועל ידי
 ויצקו אל הווי⁶, ויזעקו אל
 הווי⁷, בהתאם לשתי הלשנות
 שבפרק קו בחללים העוסק בעניין זה
 האילים הקב"ה והוציאם
 מהשכנה באופן נפי, שלכן
 יודו לה' חסדו ונפלאו
 לבני אדם.⁸ ולאחריה אין
 מוקן, הרי הבעל הוא שילא
 עבד קדרש-אבריך-הוא ניקא
 למגןא⁹, אין הקדוש ברוך הוא
 לאן¹⁰

ונתקbaar לעיל⁴ קישור הענינים בזיה. דהנמה, **כללות הענין דארבעה צריכין להודאות**⁵ הוא באופן שתחלה קי' במעמד ומצב של סכנה, ועל ידי ויצעקו
 אל הווי⁶, ויזעקו אל הווי⁷, האילים הקב"ה והוציאם מהשכנה באופן נפי,
 שלכן יודו לה' חסדו ונפלאותו לבני אדם.⁸ ולאחריה אין מוקן, הרי הבעל
 הוא שלא עבד קורש-אבריך-הוא ניסא למגןא⁹, ואם-בן מודיעו הוצרך להיות

ביירור בדרך אפשרי

נוסף ברכת הגומל של הארבעה שחייבים להודות:
 ברוך הגומל לחייבים טובות שגמלני טוב¹, ומברך הרבי
 הרוי' בעל הגאולה שיצא ממאסטר ברוסיה הסובייטית ביב"ג תמו
 מקום גבוה מאד למקומות נמוך מאד [כ"ו], וירידה צורך
 מפה' במאמר דיבור-המתהיל זה הפתוח במלילים אלו, "ברוך
 הגומל" (**השנוי** אחרי הראשון
 שנאמר ביב"ג תמו, ועליו מיסטר
 המאמר דיבור-המתהיל זה שנאמר
 ביב"ג תמו השנה, תשכ"ז, וויזא לאור
 עם ביירור בדרך אפשרי בידבו
 מלכות" לפרש בלק שנה זו²,
שאמרו בשפט פרשת פנחים, י"ד
תמוז (מאמר א), ה'תשכ"ז
הנחה בלתי מוגה
 ברוך הגומל לחביבים טובות שגמלני טוב¹,
 ומברך בעל הגאולה במאמר דיבור-
 המתהיל זה (**השנוי**,² שאמרו בשפט פרשת
 פנחים בעת קידוש³ [שתובנו הוא אמנים בתוכן]
 הגומל (הרשות) שאמורי
 ביב"ג פמוש, אבל ניגוטפו בו
 שאמרו ביב"ג פמוש, אבל ניגוטפו בו בפה וכפה
 שאמרים את המאמר עניינים שמקברים את המאמר קודם בראיות
 מקודם בראיות ובבאור וברכה זוזה ברכבת
 יותר. דהנמה, ברכה זו ברכבת
 השבח והזהראה להבורה יתרחק על הטוב
 והחסד שעושה עם האדים, וכך רק להבין למה
 נשנה נסח ברכה זו מברכת הנשים, שבברכת
 על הטוב והחסד שעושה
 עם האדים, וכך רק להבין
 בברכתו חובה לעצמו, מה-שאין-בן בברכה זו,
 הגם אומר ברוך שעשה לי נס, ואין מזעיר
 ברכות נסחנה נסח ברכה זו
 ברכות הגומל מברכת הנשים.
 שברכת הגם אומר מי שמכור
 לעצמו, ולאחריה קי' אריך להיות נסח הברכה
 את ה' ומורה על נס שנעשה לו
 ברוך שעשה לי אישת נס,
 ואינו מזעיר בברכתו חובה
 לעצמו, מה-שאין-בן בברכה
 זו, אומר הגומל לטעים
 טבאות, שמייר חוב
 לעצמו, ומורה לה' שגומל טובות
 אפילו לחיבים ולאורה היה
 אריך להיות נסח הברכה
 ברוך שעשה לי טוב, נסח
 ברכת הנס?

(1) ראה ברכות נד. ב. טוש"ע או"ח ס"ב. סידור אדה"ז במקומו. סדר ברכת הנחנין לאדה"ז פ"ג ס"ב. (2) תרפ"ג.
 נדפס בكونטראס יד - סה"מ קונטראס ח"א קפ"ב, ב ואילך. ואח"כ בסה"מ תרפ"ג ע' ריא ואילך. (3) נוסף על המאמר ד"ה
 שאו ידיכם קודש (סה"מ קונטראס ח"א קפ"ב, א ואילך. ואח"כ בסה"מ תרפ"ג ע' ריא ואילך) שאמרו בסעודת ש"ק בסעודת
 הודאה (ראה סה"מ קונטראס שם קעה, סע"א). (4) ד"ה ברוך הגומל ד"ב תמו במחלה (תורת מנהם - התועודיות חלק
 נ ע'). (5) ברכות שם. (6) תהילים קז, ו. כח. (7) שם, יג. יט. (8) שם, ח. טו. כא. לא. (9) ראה דרישות הר"ן דריש ח הקדמה
 הא'.